

De mine m-aș feri

Samoila

Nu mă tem de semenii niciodată,
Că m-ar pune-n stare de ridicol,
De mine m-aș feri, câteodată,
Să nu mă descriu într-un articol.

Aere îmi dau, că sunt în stare,
Urlând totdeauna, scos din minți
Că nu adun, precum fiecare,
Atâtă demnitate câtă-n sfinți.

Îmi place să urăsc starea de om
Pentru c-am îndrăgit-o grădină,
Gură de rai și locul unui pom
Umblat și de muscă, și de albină.